

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ ЗРОБИЛА ПЕРЕВІРКУ СТАНУ УНСОЮЗУ

Контрольна Комісія під час засідання. Сидять (зліва): о. митрат С. Біляк, С. Гавриш, адв. Н. Олесницький, інж. А. Дорошенко. П'ятий член КК Л. Філь був професійно перешкоджений і не брав участі у перевірці.

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Минулого тижня, від 29-го до 31-го березня ц.р. тут у приміщенні Головної Канцелярії Українського Народного Союзу та його видавництва відбулася рідна перевірка майна, діловодства і організаційного стану та Союзу Головною Контрольною Комісією напередодні чотирьох річних нарад Головного Уряду, які згідно із традицією, відбуваються переважно в травні на власній культурно-відпочинковій оселі Союзу.

Перевірку, яка включала усі департаменти, видав-

Відправили Богослужбу за президента самостійної України

Київ (УЦС). — В неділю, 12-го березня ц.р., на Байковому цвинтарі в Києві була відправлена Богослужба за Панахидою на могилі проф. Михайла Грушевського, визначного історика і президента Української Нар-

В Чикаго відбудеться літературний вечір Л. Храпливої

Чикаго (В. Боднарчук). — В суботу, 15-го квітня ц.р., в приміщенні Українського Інституту Модерного Мистецтва о год. 7-й вечора відбудеться літературний вечір на пошану письменниці Лесі Храпливої, яка прибуває з Лондону, Канада.

Слово про письменницю виступить мгр. Надія Л. Хойнацька, а вірші письменниці виконають учні Школи Українознавства в Чикаго. Вечір влаштовують Іс-

„ОСЛАВ'ЯНИ" ВЖЕ ПОЧАЛИ ТУРНЕ

„Ослав'яни“.

Сиракюзі, Н.Й. (І. Гвозда). — У четвер 30-го березня ц.р., у повеличезній тишні, точно о год. 3-й по полудні, неначе із-за хмар, наразі з'явилися догдо очікувані наші молоді, а так же дуже заслужені, артисти, члени усеукраїнського ансамблю пісні і танцю „Ослав'яни“ з Мокрого, з Лемківщини.

Традиційним українським привітом, з великим

У МОСКВІ ВІДБУЛОСЬ ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО

Москва (УЦС). — В неділю, 19-го березня ц.р., в Москві відбулося дуже успішне Шевченківське свято, в якому взяло участь около 800 людей. Програму виконав львівський ансамбль „Не журись“. Свято відкрився „Заповітом“ Шевченка, що його публіка заслухала стоячи. Виступали з доповідями письменники, що прибули з Києва — Ю. Мушкетик і І. Драч.

На прохання публіки вони теж розповідали про зустріч з Михайлом Горбачовим в Києві. Під час зустрічі за йшла розмова про українську національну символіку — герб і прапор. Горбачов сказав, за словами письменників, що тепер не варто тими символами дразнити людей, це ж бо символи Петлюри і Бандери. Потрібно наперед піднести національну свідомість населення та відроджувати Україну Довженка і Скрипника, — радив Горбачов.

ВІДПРАВИЛИ ПАНАХИДУ ЗА Т.Г. ШЕВЧЕНКА

Київ. — Як повідомляє агентство РІТАУ, у Володимирському кафедральному соборі в Києві була відслужена Панахида за видатного українського поета, художника і мислителя Тараса Шевченка. Ї відслужив Митрополит київський і галицький Філарет.

Звертаючись до присутніх, Митрополит Філарет відзначив, що вклад Т. Шевченка в розвиток української літературної мови і культури надзвичайно важливий і не менш цінний, ніж вклад Пушкіна у російську. Екзарх сказав, що Т. Шевченко був сином Православної Церкви і у творчості висловлював її ідеали християнства, ідеали любові до

Митрополит Мстислав відвідав країни Південної Америки

С. Бавид Брук, Н. Дж. (А. Волінець). — У четвер, 29-го березня ц.р., після майже місячного перебування в Південній Америці, повернувся до ЗСА Блаженніший Митрополит Мстислав.

Метою подорожі Владика Мстислава була канонічна візитація осередків УАП Церкви в Аргентині, Бразилії і Парагваї. Супроводжували Владика Митрополита у цій подорожі кандидат на правлячого єпископа Південно-Американської Єпархії УАПЦ Єпископ Паїсій і єромонах Єремій.

Крім відвідин окремих колоній, що мають власні церкви, найбільш багатолюдні відправи відбулися в Буенос Айресі в Аргентині, в Енкарісані і Фрамі в Парагваї та в катедрі св. Димитрія в Куритібі у Бразилії. Оздобою цих відправ були парафіальні хори, що складалися переважно з добре зіспіваних співаків, які керували досвідчені диригенти. Другою зворуш-

„ОСЛАВ'ЯНИ" ВЖЕ ПОЧАЛИ ТУРНЕ

Зокрема цінною була зустріч нашого Митрополита Мстислава з Екзархом Сирійської Патріархії на Південну Америку, Митрополитом Ігнатієм. Ця офіційна зустріч відбулася в Сан-Павлу в Бразилії, у чудовій резиденції Сирійської Патріархії. Тривала вона понад дві години. Владика всебічно обговорили сучасний стан вселенського православ'я та ствердили необхідність якнайшоршого скликання вселенського пра-

(Закінчення на стор. 4)

ДОПОВІДЬ О. Р. МІРЧУКА

Нью Йорк. — Тут в п'ятницю, 7-го квітня ц.р., о год. 7-й вечора заходами Українського Літературно-Мистецького Клубу відбувся доповідь о. Романа Мірчука, пароха церкви св. Петра і Павла в Джерзі Сіті, п. н. „Сучасний стан Української Католицької Церкви в Україні“. Доповідь відбудеться в Домі Українського Визвольного Фронту, 136 Друга авеню.

Друкують „Географічну Енциклопедію України“

Київ. — Як уже повідомлялося, в Україні протягом 1989-1991 років вийде друком „Географічна Енциклопедія України“ (ГЕУ), в якій вміщено 900 різноманітних кольорових карт, серед них карти усіх областей і адміністративних районів республіки, детальні плани найбільших міст.

У статтях про області, райони, міста та селища міського типу крім географічної довідки подано ще й красномовний матеріал. Тобто відомості про пам'ятки природи, культури, історії, архітектури, (в тому числі про церкви, фортеці, собори, монастирі).

В енциклопедії є оглядові та теоретичні статті, що висвітлюють досягнення географічних наук у республіці, сучасні методи географічних досліджень, відомості про різноманітну і мальовничу природу України; зокрема про річкові і горні, карстові печери, великі і малі ріки, численні озера та лимани, особливості клімату, ґрунтів, рослинний і тваринний світи, своєрідність ландшафтів та багатства надр.

Належне місце відведено питанням навколишнього середовища, знищенню лісів України та проблемам запасів води. Наприклад, сьогодні в Україні 73,000 водотоків, серед них понад 130 малих річок довжиною не більше 100 км., а щодо запасів води на душу

У СВІТІ

ПРЕДСТАВНИК УРЯДУ ГАІТІ, виступивши на пресовій конференції, заявив, що декілька збунтованих старшин армії намагалися переконати переворот. Вони схопили теперішнього керівника військової хунти і президента Гаїті ген. Проспера Авріля, але, урядове військо, лояльне до уряду і працівники державної служби безпеки, відбили наступ і перехопили колону автомобілів, у якій знаходився також схоплений генерал. Збунтовані військові хотіли, правдоподібно, вивести Авріля за кордон і проголосити керівником держави іншу особу. Урядове радіо й телебачення не пояснили, як було організовано спробу перевороту і як урядові вдалося її зліквідувати, але американські джерела кажуть, що ген. П. Авріль не постраждав і далі залишився керівником хунти і держави.

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ЗАСОБИ МАСОВОЇ інформації повідомили, що більшість Ізраїльців є проти всяких переговорів з Палестинською Визвольною Організацією. На підставі переведеного опиту, опубліковано до речі також в газеті „Нью Йорк Таймс“, велика більшість запитаних висловилися проти переговорів уряду з ПВО. Ці опити були, правдоподібно, зумисно опубліковані напередодні приїзду прем'єр-міністра Ізраїльського уряду Іцхака Шаміра до Вашингтону на переговори. В Єрусалимі знають, що Адміністрація президента Джорджа Буша буде настоювати на започаткуванні розмов з палестинцями і на покладженні палестинського питання.

ПРЕЗИДЕНТ КОМУНІСТИЧНОГО уряду в Афганістані Наджібулла похвалився, що його військові частини розірвали кільце оточення міста Джалялябаду антикомуністичними повстанцями-муджахедами і розпорили партизанські частини. Радіо з Кабулу повідомило, однак, що повстанці продовжують обстрілювати Джалялябад з ракет і далекосяжних гармат. Кореспондент агентства Асошіейтед Пресс інформує з Кабулу, що об'єктивно кажучи, жадна сторона ще не здобула рішучої перемоги.

КОРЕСПОНДЕНТИ ПОВІДОМЛЯЮТЬ з Бонну, що Ізраїль відмовився від закупу західнонімецьких підводних човнів типу „Дельфін“. Це рішення нібито було прийняте в останній хвилині генеральним штабом армії і схвалене кабінетом прем'єр-міністра Іцхака Шаміра. Причиною відмови мали б бути фінансові труднощі. Ходять однак чутки, що Ізраїль змінив свою думку тільки тому, що ЗСА пообіцяли продати йому подібні човни за багато нижчу суму.

ГАЗЕТА „ПРАВДА“, ОРГАН ЦК КПСС, тільки кілька днів по виборах призналася, що Борис Єльцин, колишній перший секретар міського комітету компартії, який виграв вибори великою більшістю голосів проти партійного ставленника, користується широкою підтримкою москвичів і взагалі населення країни. У передовій статті, опублікованій в неділю, 2-го квітня ц.р., знову говориться, що вибори до Конгресу народних депутатів, які відбулися в неділю, 26-го березня, показали, що вииграли в першу чергу прихильники політики гласності і перебудови. У випадку Єльцина, „завинили“, на думку „Правди“, партійні керівники, які дуже відкрито опонували до його кандидатури і тому збільшили кількість голосів в його користь майже на 90 відсотків. Як ніколи перед тим, голосуючі хотіли показати, що вони, а не хтось інший, рішення про вислід виборів. Закордонні кореспонденти також інформують про відносно мало спроб підфальшування голосів.

ПОМІЧНИК ГЕНЕРАЛЬНОГО секретаря Організації Об'єднаних Націй Маррак Гудлінг, відбавляючи поїздку по багатьох країнах на Близькому Сході, заявив, виступаючи в столиці Іраку, що в останньому часі почали зростати провокативні порушення мирного договору, підписаного між Іраком й Іраном за посередництвом ООН. „Я не хочу сказати, що існує небезпека нової війни в цьому районі світу, але всякі порушення договору можуть загострити ситуацію, а навіть doprowadити до військових сутичок“, — заявив Гудлінг на пресовій конференції.

ДЖ. БУШ ЗАКЛИКАЄ ІЗРАЇЛЬ ЗАКІНЧИТИ ОКУПАЦІЮ АРАБСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

Вашингтон. — Президент З'єднаних Штатів Америки Джордж Буш відбув у понеділок, 3-го квітня ц.р., довшу розмову з президентом Єгипту Госні Мубараком, а пізніше заявив, що ЗСА і Єгипет однозгідно прийшли до висновку, що вже найвищий час, щоб Ізраїль закінчив окупацію арабських земель. Обидва президенти погодилися також, з ідеєю скликання міжнародної конференції, яка здається однією могла б вплинути на зміну ситуації і взагалі на замирення в цій частині світу.

Розмовляючи з кореспондентами після односторонньої розмови з президентом Г. Мубараком, Дж. Буш перший раз під час короткого періоду свого урядування на пості Президента ЗСА, поділився з журналістами своєю думкою відносно покладення близько-східних питань, в тому і питання Палестини. Його політична лінія в цьому питанні хоч небагато різнилася від лінії попереднього президента Роналда Регана, в його виразенні і настирливості кореспонденти побачили більшій вигляди на покладення складного питання і більшу рішучість у відношенні до Ізраїля на передодні приїзду до Вашингтону прем'єр-міністра Іцхака Шаміра.

„Уряд ЗСА і Єгипту погодилися на спільне забезпечення екзистенції незалежної держави Ізраїль, і у випадку потреби спільно виступляти проти кожного, хто захоче зруйнувати мир на Близькому Сході проповіданням ліквідації Ізраїля, як держави, — заявив Президент Дж. Буш і підкреслив, що окупація чужих територій не може тривати вічно і ніхто немає права привласнювати собі чужу землю“. Окупація, на його думку, може тривати тільки певний період часу. Він свідомий того, що багато справ, які є спільними цілями для ЗСА і Єгипту, не будуть спрjemливими для Ізраїля. Тоді коли попередня Адміністрація заохочувала Ізраїль мирно поладити територіальну справу з арабами, вимога Дж. Буша є більш виразна, більш спречизована і, здається, незмінна.

Президент Г. Мубарак задовольнений не тільки розмовами з Дж. Бушем, але його публічною заявою зрозумілою на часі. Очевидно, Мубарак і Буш вважають несприятливою пропозицію У. Шаміра про локальне відбуття виборів на окупованих землях і вважають такі вибори нерезальними під теперішню пору.

В МАДЯРЩИНІ ВПЕРШЕ ВІДЕВАТКОВАНО НАЦІОНАЛЬНЕ СВЯТО

Будапешт, Мадярщина. — Як інформують німецьке пресове агентство, цього року вперше відновили в Мадярщині святкування національного свята в середу 15-го березня, так як це було давніми роками.

Від закінчення Другої світової війни державним обов'язковим святом була річниця жовтневої революції 7-го листопада. В останніх місяцях мадярський парламент рішив більшістю го-

В АМЕРИЦІ

РИНОК ПАЛЬНОЇ пів-автоматичної зброї процвітає в ЗСА, не зважаючи на недавню заборону спровадження такої зброї з-за кордону для розпродажу в країні. Бо заборона заряджана Бюром алкоголю, тютюну та зброї не зробила жадних заходів в цій справі щодо виробників цього роду зброї в ЗСА і не, як виглядає, тільки посилює внутрішній ринок. Згідно зі статистикою Крайової стрілецької асоціації, в ЗСА 20 до 30 міль. громадян є власниками якогось роду пів-автоматичної пальної зброї. Отже й не дивно, що, не зважаючи на зріст вбивств, прохання поліційних чинників про заборону всякої зброї приватним особам чин більш строгі реєстраційні вимоги не знаходять належної підтримки.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ЗУСИЛЛЯ багатьох осіб та стейтхів і федеральних властей, зупинити зачистження берегів сотні малих островів у затоці Принс Вільям на жаль не вдається. Значні твердять, що шкідливі заповіді розлив нафтової ропи з нафтового танкера й застрягло на пісводних скелях судна Екзон Вальдес в затоці, зокрема для рослинного та тваринного світів цього природного заповідника, ще не скоро буде можна збавити, хоча наочні факти вже й тепер показують картини загублених заодилених птахів та звірят, а шкідливі для риб і підводної ристні показуються щойно в майбутньому. Губернатор Аляски Стів Ковпер заявив, що коли фірма відбавляння оливи у найбільшому часі не зробить належних заходів щоб запобігти таким катастрофам в майбутньому, то він закріє зовсім нафтопривід, що проходить з півночі на південь Аляски.

ЗГІДНО ЗІ ЗАЯВОЮ адвоката колишнього президента Роналда Регана, колишній президент відмовився визнавати в судді як свідок оборони в справі підполковника Олівера Норта. Відмова базується на питанні легальності такого свідчення колишнього президента. В кожному разі його адвокат Тюдор Олсон заявив, що до тієї пори, поки адвокати підполковника О. Норта не докажуть понад всякі сумніви, що колишній президент має такі відомості, які є необхідними для оборони та яких не можна деінде дістати, ніхто не може його силувати до зізнань. Цієїсамої думки є й Департамент справедливості.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ Верховний Суд ЗСА односторонньо вирішив, чи радше ще раз підтвердив, що американська Конституція забезпечує для кожного право релігійної свободи й це включає також формальні релігійні доктрини даного віросповідання. Це рішення Верховного Суду ЗСА було потрібним для підтвердження однієї судової справи у стейті Ілліной, де чоловіка звільнили з праці за те, що не хотів працювати в неділю, а описав не признаю йому безробіття, бо це не вимогою його Церкви. Він натомість твердив, що він є християнином і неділя є його днем відпочинку, згідно з його релігійним вченням.

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svoboda (201) 434-0237. UNA (201) 451-2200.

Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel. (201) 434-0237. (201) 434-0807. (201) 434-3036.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮЗ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і money orders виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Горбачов у Гавані

Коли писані ці рядки, то генеральний секретар Компартії СРСР, він же президент союської імперії, Михайл Горбачов перебуває у столиці Куби Гавані, куди прилетів у минулу неділю, 2-го квітня ч. р.з триденними відвідинами. Поліція дістала наказ згінати на вулиці Гавани пімліюна осіб, а Фідель Кастро і Горбачов перед газетними і телевізійними фотографіями обіймалися і цілувалися. Але всі коментатори у широкому світі одноставно стверджують, що стрінулися представники двох взаємосуперечних напрямків сучасного комунізму. Михайл Горбачов прийшов до переконання, що санувати хвору економіку можна тільки шляхом лібералізації усієї системи. Фідель Кастро стоїть на становищі інтегрального марксизму з основним принципом однопартійності та централізації в руках уряду всієї продукції і розподілу. До Гавани подалися десятки, якщо не сотні найвидатніших журналістів-коментаторів. Але ледве чи вони дізнаються правду про те, що говорили в чотири очі ті два комуністичні вожді. Горбачов і Кастро символізують своїми прізвищами два напрямки комунізму, але один одному потрібний.

На Кубі харчова криза дійшла до такого ступеня, що там також завели картошку систему. Куба отримує від Союської Союзу щорічну допомогу у висоті найменше 5 мільйонів дол. та завинила вже Москві 6 з половиною мільйонів і найменше тільки само західним країнам. Найбільшим відборцем кубинського цукру — головною продукту Куби є ССРСР. Втратити такого опікуна і добродія і такий ринок збуту — це для Куби катастрофа. Знову ж Горбачову потрібний Кастро і потрібна комуністична Куба, бо це ненав'язливо фортеця комунізму і всі опоненти Горбачова в Компартії СРСР є звеличниками Кастра. Горбачов — інтелігентніший, мудріший та зручніший за Кастра — ніколи прилюдно його не критикував. Але Кастро не був такий картуазійний супроти свого добродія. За твердженням „Нью Йорк Таймсу“ з 2-го квітня Кастро висловився перед журналістами іронічно: „Перебудова для Горбачова — це його друга жінка. Я не хочу туди втручатися“.

Проте водночас Кастро здає собі справу, що йому таке загрожують якщо не повна втрата допомоги від Москви, то значне зменшення її. Тому він намагається з'єднати собі приятелів у Південній Америці і вживає заходів, щоб Кубу прийняли до Європейської економічної співлоти. Він поїхав на інавгурацію нових президентів до столиць Еквадору, Мехіко і Венесуелі. Але конюнктурна для Кастра, репрезентанта збанкрутованої ідеї „пролетарського інтернаціоналу“, безкласового суспільства і революції пролетаріату проти капіталізму — конъюктурна для апостола такої ідеології значно погіршилася.

Фідель Кастро різними каналами старався намовити американський Уряд, щоб нав'язати розмови, які довели би до відновлення дипломатичних взаємин, но і відкриття для Куби американського ринку збуту. Новий державний секретар Джеймс Бейкер заявив прилюдно: покращання відносин з Кубою залежить від привернення на Кубі прав людини та припинення Кубою активної ролі в постачанні Нікарагуа зброї і грошей. Сам президент Джордж Буш звернувся листом до Михайла Горбачова, щоб той вплинув на Кастра у цих двох справах, що їх навів Бейкер. Становище Уряду Буша до Горбачова залежить також від дальшої поведінки ССРСР супроти Куби і Нікарагуа. Тому й Буш не квапиться із зустріччю на вершинах з Горбачовим.

Можна здогадатися, що наслідки будь-якого договорення між Горбачовим і Кастром виявляться щойно після довгого часу. Годі сподіватися, щоб настав між ними розкол, хоч як вони різні своїм віком, психічною й ідеологічною настановою, проте обидва комуністи і обидвом їм залежить, щоб зберегти в будь-якій формі комунізм. Треба сумніватися, щоби Горбачову вдалося захитати Кастра в його поглядях. Фідель Кастро має 61 рік — у такому віці людина не змінюється. Панує на Кубі понад 30 літ. Коли закордонний журналіст запитав його, чи не думає він переважно на Кубі вибори, він обурився, мовляв, кубинський нарід висловив свою волю 30 років тому і своєї думки не змінив. Велика кубинська еміграція з своїм центром на Флориді, ненавидить Кастра. І по нинішній день мститься помилка Джана Кеннеді, який допустив до невдачі пригатованого Айзенгавером десанту кубинського легіону та згодом зобов'язався перед Хрущовим, що в заміну за відкликання ракет з Куби, Америка ніколи збройною силою не ліквідуватиме режиму Кастра.

У такій ситуації в інтересі влади є прийняти такі зміни в системі, які забезпечували б суспільній опозиції політичні і господарські права. Диктаторська влада генерала повинна зрестися репресійних засобів, що були стосовані в період сталінізму, а ввести такі зміни, які дали б користь усім громадянам країни. З точки бачення опозиції ці потягнення на відтинку господарської політики дають можливість вегетувати, а не розв'язувати проблеми кризи, і тому для добра країни потрібний є плюралізм на господарському і суспільно-політичному відтинках, розв'язка якого лежить в інтересі суспільної опозиції і тоталітарної влади. Історичні дослідження з 1980 року показали, що підставою домагання відносин до свободи зібрань і свободи вислову, і треба ствердити, що на цьому відтинку наступив поступ. Але цей позитивний крок уряду наступив тому, бо суспільство ці права собі здобуло і далі ними користується, і тому насувається питання, чи влада прийме такий стан, чи відновить репресії супроти суспільно-політичних активістів.

Можна передбачити, що уряд прийме такий стан тому, що досвідчення вісімдесяти років, як теж рух „демократизації“ у союській імперії причиняться до такого рішення. Суспільний плюралізм, — кажуть політичні критики — не відкидає політичного монополію, але змушує його монополію силу влади. Він заперечує політичному монополію певну систему згоди, договорення, тому, що реалізація польського суспільного плюралізму переводить

Російська основна лінія внутрішньої й зовнішньої політики від часів Івана Грозного за всіх режимів і устроїв має визначений основний шлях — зберегти неподільність імперії й оволодіти світом. Це дві аксіоми, які, полами змінами, визнають всі російські патріоти.

На цьому шляху, залежно від конъюнктури й обставин, трапляються викривлення, але це тільки хвилі, тактичні відхилення від основної лінії. До тимчасової зміни курсу належить тепер — на внутрішньому фронті гласність і перебудова, на зовнішньому — виведення союської армії з Афганістану, скорочення залогу і озброєння конвенційної й атомової зброї у сателітних країнах, що межують із західними кордонами ССРСР.

Проте гласність і перебудова в більших розмірах допускається тільки на європейських землях ССРСР та в мініатюрних балтійських країнах, які для Союської Союзу не мають більшого значення ніж мілітарного, ні економічного, ні політичного, ні економічного. У союської-фінської війни совіти досягли своєї цілі, бо здобули доступ до Балтійського моря, а на випадок стратегічної потреби зможуть без опору зайняти ці три країни-лілії протязом кількох годин.

Тому цим країнам совіти роблять якнайбільше уступ-

Володимир Яци

ПОЛОЖЕННЯ ПОЛІТИЧНОЇ ОПОЗИЦІЇ У ПНР II.

в житті при прийнятті певного підставового уступку, який спирається на резигнації з плюралізму політичного.

У зв'язку з цими суспільними рухами спротиву, деякі політичні аналітики ставлять питання, яке відношення до легалізації політичних партій. На підставі сьогоднішнього становища уряду Ярузельського тяжко було б повірити в якісь уступки уряду, які послаблювали б сили монополію влади. Політичний плюралізм означає впровадження ринкової гри за владу (вільні вибори), а така демократична система не дає гарантії затримання теперішнього монополістичного стану і тому не має чого сподіватися засадничих змін в соціалістичній системі московського зразка. Можна сподіватись, що влада прийме такий зразок, який експресії, що означає положення в якому суспільству не тільки вільно в різних спосіб думати, але також вільно висловлювати це, що думають. Мислити політично можна і висловлювати свої погляди можна, але бути активним в інституціях чи політичних партіях не можна. Ціллю польської опозиції є розвиток плюралізму суспільного і господарського, при резигнації з плюралізму політичного.

Встановлення польського плюралізму мусило б означати обмеження ролі уряду, і тоді від укладу сил залежати ролі й значен-

ня цих нових організацій і інститутів, але підставою мусить бути їхня незалежність від диктату партії і уряду. Можна твердити, що це все замало і не становить реалізації аспірацій поляків, тому що їхні аспірації висловлені простим домаганням, а це संबодою і незалежністю. Натомість реалізм політичного мислення, цей реалізм років вісімдесятих, оснований у тому, що визнає правлячу систему політичну, як таку реформування цієї політичної системи.

Однак мусимо сказати, що в суспільній опозиції існують групи менше політично вироблені, але є такою суспільно-політичною групою, поділеною ідеологічно. Негативні наслідки такого ідеологічного поділу мають вплив на різні впливові опозиційні кола, ослаблюючи їх в боротьбі за досягнення визначних цілей. Такий поділ є передусім невигідний, у зв'язку з становищем коштула. Невиснощені ідеології улегшують коєкстенцію з урядом, як такий з важним аргументом у нормалізації стосунків між Церквою, а державою.

Останні потягнення партії і уряду генерала Ярузельського позначилися розумними рішеннями на відтинку внутрішньої політики, які повинні йти в добро країни. Переговори за округлим столом, що почалися 6-го лютого ч. р. в яких брали участь представники „Солідарності“ і уряду, відбулися, не зва-

жаючи на різні перешкоди з боку Польської З'єднаної Робітничої Партії (ПЗРП), так званого „Бетону“, як теж зі сторони молодших членів „Солідарності“ противників політики угодової Л. Валенси. Прихильники Л. Валенси і сам лідер, є переконані в тому, що ці переговори повинні бути успішні.

Однак деякі офіційні представники на переговорах округлого стола від товариства „Солідарність“ є цього переконання, що їхні сподівання на досягнення ширшого компромісового договору, який започаткував би демократизацію на багатьох відтинках суспільно-політичного життя, є не до зрештєвляння через неуступчивість уряду. Домагання представників на свободу організації, на реформу законів, на локальне самоуправління, і на демократизацію засобів масової інформації натрапляють на сильний спротив.

Деякі домагання прийняв уряд, однак багато точок домагання запропонованих „Солідарністю“ відхилено. Уряд дав згоду на видавання опозиційного тижневика, на одну і півгодинну радіопрограму, і на півгодину телебачення, але тільки раз у тижні. Такі „уступки“ уряду Ярузельського не дають суспільній опозиції можливості вирішувати життєві проблеми польського народу, зв'язані з перманентною господарською і суспільно-політичною кризою. Тому акцентовані домагання суспільної опозиції, на чолі із робітничою спілкою „Солідарність“, може у великій мірі причинитися до оздоровлення країни на відтинку суспільно-політичному і господарському.

Іванна Савицька

Страшний суд

Задумав Господь зробити генеральну пробу останнього, страшного суду, й покликав до себе чималий гурт людей, які ще живі, активні, здорові, чи в старшому, поважному віці дожидають справжнього, Господнього виклику.

Зібралися оті душі перед престолом Бога, і чекають на Його слово.

— Мої, дорогі! — сказав Господь. Я дав вам Десять Божих Заповідей. Як сказав на головні гріхи, на гріхи, звинуючі до неба о пімсту. Ану, приступіть до мене по черзі, щоб я міг розглянути стан ваших душ вже тепер, коли ви ще ходите по отій широкій і животної землі. Пам'ятайте, що я Добро й Милосердя, — а не Кара.

Першою підійшла до Господа дуже заслужена пані, чепурна, елегантна, в капелюшку з оксамиту, зі свіжою зачіскою, що синими хвилями красила достойне чоло.

— То ви, пані добродію, Олено (з Філадельфії)? Вибачте, дороза, що так довго затримую вас на стійці. Хтось із побожних людей мусить дожити ста років. Хтось мусить повинити добру, суспільну службу, слати пачки до Бразилії і слати ризи до Польщі. Так, так. Я був голодний, і ви мене годували, був спраглий, і ви мене напоїли, й природили, й у в'язниці, у Львові відвідали. Вам, шановна, дорога до мене відкрита в слухний час...

І підійшов до Творця муж гучульського роду, великий заслужений. Стоячи в постолі, і тримаючи сонце в крисані, він поклонився Богові аж до самої землі.

— „Сокотиси, Михайле“, — сказав Господь чистим, гучульським діалектом. Бережи палітру „аки“ ока. Я дав тобі дар творити пестрі полотна, й перейти в історію малювання великим мистецтвом-колюристом. Я дав тобі два таланти, а ти віддав мені всім. Дяка тобі за це. А Черньовського ти не забрав зі собою до неба?

— Ні, Господи, не забрав: бо він ще дивується в ОМ-УА, у Нью Йорку.

— „Блаженні мистецтво, творчи, бо вони красою Божою наситяться...“

І відкрився небесні ворта, й душа Михайла Мороза злинула протієнсько на Стетен Айленд.

З боку скромно стояла душа Олега Володимирів Івануєва, автора книги-альбому „Черква в руїні“.

І Бог сказав: „Я тебе зроблю небесним фотографом, і ти будеш хранителем райської архітектури. Всіх тих, хто причинився до видання цієї унікальної книги, нагороджу золотом медалею.“

І відчинилося небо й мистецька душа Івануєва злетіла до Едмонтону в Канаду.

— „Приходь, приходь“, — сказав Господь до кругленької, рожевої пані. Ти три вули в радіальній програмі тримаєш. У дощ, у бурю чи негоду тебебеш до мікрофону горобичком, кусь зозудкою, виспівуєш соловейком, склигаш чайкою для „всіх і вся“. І дотепер

(добрі) й коментарі політичного свого мужа сорок років вислухуєш. Велике призначення маєте, любі, від мене. Ти співаюча душа називаєш „Charming Hostes“, — чи не так?

Скромна душа вклонилася Богові, й спурхнула голубкою до Чикаго.

— О, то ти Олександр, мій любий сину! А що чуваєш в Джерзі Сіті? Ти колись елевейтором у банку по високі поверхи гасав, і скоро перескочиш за бюро. Співаєш у церковному хорі, баском співаєш двигачи-ноши ближнім своїм харчі, пакуєш таскаєш на пошту. А на Свят-Вечір ставиш на стіл ялинку, кладеш вертеп, світиш воскову свічку й самотньо зустрічаєш Різдво.

— „Блаженні, що сумують, вони бо потішаються у небі.“

І відкрився двері на світ і Олександр, зійшовши по драбині, опинився у будинку Павла Гуха, над Гадсоном.

І Бог далі сказав: — Будь поздоровлена пта холубна й білолюбна душа! Чи пророк Ілія, твоя родина?

— Гадаю, що так, — але дуже, дуже далека...

І Господь, успішнувшись, почав деклямувати:

Мені тринадцятий минало,
Я пас ягнятка за селом...

— Ні, Боже, в тринадцять років я вже рахувався студентом гімназії у Перемішлі. Тато плавив горіхами з нашого, плодочного саду.

— Правду кажеш, душе, ти вже тоді цікавився політикою, а чому ж не закінчив студії права?

— В холодну посадили бездумно, от чому? А УТ-ГП, Отче, то не шкода? Там всякий мудрощий навчався. На машинці граю, аж гук гуде.

А Бог сказав: — І собачки аж дві придбав у Америці, на проходи з ними ходив, аж одна, дуже старенька, найшла спочинок в „офісі“ д-ра Федіняка.

Сказавши, — Господь закрив протоколи Іллі, поставив на них печатку і відпустив перелякану душу до Бєрвину.

І станули перед Богом самі достойні особи, з політичного, наукового, громадського й мистецького світу. Господь довго дивився на них, щось міркував у своєму всезаконом умі, а потім сказав таке:

— Ви сіль землі, й ви є світло для світу, але Тома Кемпійський, монах, автор твору „Наслідвання Христа“ пише таке: коли мавш у собі щось доброго, подумай, що інші можуть бути гіршими. Заховай отже покірну. Не зашкодить, коли циниш себе нижче від інших, але зле буде, коли винесеш себе понад ними. Пам'ятай, що гордість і зарозумілість — це головні гріхи. Горді янголи опинилися у безодні...

І відкрився двері на наш світ, й оті душі, велими поскромлені, розплилися по широкій діаспорі.

(Закінчення на стор. 3)

Володимир Баруга

ЧИ З ГОРБАЧОВСЬКОЇ МУКИ БУДЕ УКРАЇНСЬКИЙ ХЛІБ?

...лісія німецько-більшовицької війни.

Починаючи, що не зважаючи на настирливості й нахабство Ідена не змінить свого становища. Сталін спитав його про західні кордони ССРСР, конкретно про Західно-Українські землі. На те Іден без вагання відповів, що не бачить жадних перешкод на анексію цих земель совєтами, бо вони були вже в їхньому посіданні після німецько-польської війни.

В тому й лежить основна різниця між шансами на зміну політичного статусу прибалтійських країн і України. При тому в користь совєтів промовляє і цей момент, що ЗСА в своїй закордонній політиці традиційно стоїть за нерозчленування Росії, ССРСР не дивлячись, який там режим не був би, а таке становище покривається з політично-державною концепцією наших поневоловачів.

Свої дотеперішні добросусідські взаємини зі ЗСА совєти використовували на зневалізування самостійницько-державницької концепції української заоканської спільноти. Вони розраховували на те, що старче покоління, яке пам'ятає

викривленням та підставлюванням фактів, як і з їх заперечуванням. Таке трактування історії, яке науки, в цілому ССРСР через десятиліття, мало набагато більш трагічне відлуння і наслідки в Україні.

Різні ділянки мистецтва, наука та історія, як відомо, мають своїх божеских покровителів в особах богинь, що їх називають музами. Пошулюнок музи означає талант і успіх. Пошулюнок музи Кло не завжди однак приносив її докляникам шастя, а в випадку українських істориків це найчастіше — нещастя. Українські історики вже кількох останніх генерацій зазнали систематичних переслідувань та знищення. Бути українським істориком за останнє століття — це було й є ризиковим заняттям. Реєстр українських істориків, що їх переслідувано тільки за совєтської влади й яких в більшості знищено, вносить понад п'ятдесят осіб. А коли додати осіб з допоміжних наук, без яких історична наука не може існувати, то число це подвоїться. Між ними були найвизначніші вчені з титулами академіків, як Михайло Грушевський, що помер серед загадкових обставин, Т. М. Слабченко, Ф. Т. Шміт (візантолог), і А. Л. Рудницький (географ).

Варто тут згадати, що й підкреслити той факт, що всі три історики, що їх у своїй книзі Орест Субтельний згадує, як своїх mentorів, а це: Іван Лисак Рудницький Олександр Оглоблін і Омелян Прицак, тільки чудом спаслися від загалу. Рудницькому й Прицакові загрожувала смерть і від німецької влади в часі війни. Коли кинути оком у минуле, то вирине наперед трагічний образ переслідування українських істориків і історії. І так, mentor О. Прицак Іван Крип'якевич також був репресований, ув'язнений і засланний на деякий час, а знову ж його mentor і учитель Михайло Грушевський був ув'язнений у різний час австрійської і російської імперії, та змушений на заслання в часі Першої світової війни російською царською владою, а під кінець життя — совєтською

(Закінчення на стор. 4)

Мирослав Лабунька

ОРЕСТ СУБТЕЛЬНИЙ І ЙОГО ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

Усе, що створено на Україні за останні 60 років, поточено бацилою недузи. Як може розвиватися національне дерево, коли йому зрубано півкони? Що таке українська історія — без істориків, коли нема ні козачьких літописів, ні історії Русі, ні Костомарова, Марковича, Бантши-Камєньського, Антоновича, Грушевського.

Василь Стус

І дійсно! Як може існувати історія без істориків? Ото ж, вона й не існувала. І за совєтської дійсності в Україні не було. Була пропаганда. (Мова тут не про цинні не раз причинки поодиноких офіційних істориків, а про українську історіографію, як таку. Цим поодиноким історикам належалося призначати за їхню мужність бути вірними своїй професії і покликанню). Про білі плями в історії заговорили урядові чинники й партійні діячі ССРСР. Минулого року, що був ювілейним роком тисячоліття прийняття християнства в Русі-Україні, з яким прийшла письменність, а тим самим і історична документація, у школах ССРСР не відбулися іспити з історії, бо, як виявилось й, як такої, не було. Крім білих плям, маємо ще до діла з викривленням цілого історичного процесу — не одного, а багатьох народів, а то й всієї людськості взагалі; маємо до діла з фабрикуванням подій, перекрученням і

владою, яка й доконала його. Знову ж Грушевського mentor — Володимир Антонович, хоч і не знавав ув'язнення, чи заслання, мусів знати всілякі шикани й несприятелі з сторони імперських державних чинників. Вистачає лише згадати, що не міг своїх праць друкувати українською мовою, як і всі інші українські історики, що жили й творили в Російській царській імперії перед революцією 1905 року.

Хоч Микола Костомаров не був учителем Антоновича, але він тим не менше його mentor, як і інших істориків України, що виростили після нього. І він сам й інші з його генерації зазнали ув'язнення й переслідувань. Він сам — за Кирило-Методієвське Братство. За це потерпів також Тарас Шевченко. Оце є той творчий родовід сучасного історика й автора нової книги Ореста Субтельника. Що спільного мають цих п'ять генерацій українських істориків? — А це, що всі вони займалися українською історією і були за це переслідувані всіма режимами, що під ними їм довелося жити й творити.

Але істориків переслідували не лише займанці в Україні. Для пригадки згадаю, що Геродот з Галікарнасу (490-424 перед Христом, котрого називають батьком історії, мусів іти на вигнання за те, що виступив проти тиранів і тиранів. Він і помер на чужині, як громадянин чужої держави — міста в південній Італії. На вигнанні написав він свою історію грецько-перських війн. На вигнанні провів також 20 років свого життя автор історії (пелопонезських війн) Тукидід (400 р. перед Христом), де й написав свій твір. Його обвинуватили (неопробавано) атенці у зраді батьківщини. Переслідуванням був і візантійський історик Прокопій (помер біля 562 р.), за те, що не догодив суверенам (в дійсності сувору критикував і висміював їх) — цареві Юстиніанові й його дружині Теодорі.

Продовження буде

Маємо на складі нове видання
ПРО ЗАЛЬЦБУРЗЬКУ ГІМНАЗИЮ
„НЕЗАБУТНІ РОКИ”
1945-1950
ПАМ'ЯТКОВЕ ВИДАННЯ
Головний Редактор: **Микослав Семчишин** і **Колетія**
Мистецьке оформлення: **Зеновія Куча-Кулик**
Рисунки Зальцбургу і карикатур: **Степан Киньо**
Нова книжка спогадів, присвячена пам'яті учителів-ан-ховників Української реальної гімназії у Зальцбурзі.
Видання Комітету коп. Учнів Української реальної гімназії в Зальцбурзі. Нью-Йорк — Чикаго, 1987, з друкарні Семків і Семків, Доверс Гров, Іл., сторін 227.
Книга в твердій темно-синій оправі з золотими буквами. Ціна 35.00 дол.
Мешканці стейту Нью-Джерсі обов'язує додати до ціни 6% стейтського податку.
Набувати можна у книгарні **Свободи**.
Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
New Jersey resident add 6% sales tax

„Ослав'яни”...

(Закінчення зі стор. 1)

ми всі також і з молодняком, як й з старшими членами ансамблю, з тими, як воно пізніше показалося, чудовими лемківськими музикантами-скрипальми. Небагатьом гостям ансамблю вдалося розглянути по крамниці Василя Фенцора, яка міститься при вході до Українського Народного Дому в Сиракузах, до якої чимало із молодих мокр'ян ввійшли, щоб побачити чи не перший раз всього рода товарів українського мистецтва. До речі, В. Фенцор причинився дуже багато до влаштування виступу „Ослав'ян” в нашій громаді. До прийняття цих ранніх жайворонків з-понад

Ослави причинилися зокрема громада української православної церкви ім. св. Луки під духовною опікою її настоятеля о. Петра Сівки (який як недавній громадянин Польщі багатьох із „Ослав'ян” знав особисто, і мав між ними свого двоюрідного брата), та під проводом її голови Леоніда Ємця. Ці добродії не лише обдарували „наших найменших братів” з Польщі широким ласкавим привітанням, але й теплим обідом та ще й подарунками.
В год. 5-й вечора „Ослав'яни” вже зібрані в аудиторії місцевої школи, щоб зробити генеральну пробу та щоб в год. 7-й бути готовими до першого виступу в ЗСА у Сиракузах, так для місцевої української громади, як і для чисельної доволі великої громади міст Ютіки, Мінгетону, Елмайри, Рому, та Обіруну.
Ще „Ослав'яни” зі сцени не сходили, як багаторазова публіка почала виповняти залу до вішків. Всі і всякого віку, йшли як це було давно, як на „празник” до Мокро-го. Багато було побачити 19-літній доробок мокр'ян, але найбільше, хотілося стріну-тися з очима тих, батьки яких були засуджені на таке знищення, яке стрінуло їхнє сусіднє село — Завадку Мокрохівську, яку під кінець Другої світової війни було спалено польським військом, а населення її було вирізано.
Здавалося, що не дідже-мося моменту коли пічне відхилилася куртина, коли перед нами стануть лемківськ-ські молоді „парубки” і „дівки”, в повній готовості себе якнайкраще зарепре-зентувати, завоювати собі увагу і прихильність, мак-симум догодити публіці. І ось, як би щось не реальне, неначе духи лемківських предків „воскресають” на очах діти лемків, що вже 40 років скитаються на вигнан-ні, відроджені прометейці, які хоч покриті ранами на їх молодих серцях і душах, бадьоро і гордо стають під написом „Кайдани порві-

те...”, і молодими голосами „соколицьких” солов'їв та гімнним ревом Ослави по-чинають свою програму „Заповітом” нашого найбі-льшого страдальника-про-рока Тараса Шевченка.
Про самий мистецький виступ „Ослав'ян” напи-шуть компетентні в цій ді-лячці люди. Треба однаке підкреслити, що програма в цілому є наповнена прита-манною лемкам динамі-кою, а разом і повздерж-ливістю; тенденцією до спон-танної вибуховості, але й до імпровізаційного спадку; голо-си виповнені солодкою ми-ловучістю, а рухи швидкі, скромні, деколи малозаміт-ні. „Ослав'яни” на сцені — це неначе лемківська трав-нева лука, все кишить, Бо-жий світ у своєму найкра-щому виді. „Ослав'яни” — це справді найкращий „цвіт каліни”, поетичність нашо-го прещінного карпатського фольклору сама в собі. То й ж не диво, що так щедро публіка членів цього ансам-блю так щиро нагороджу-вала, і не лише оплесками! Нагороджувала й господа-ря Богдана Сюдрика за його вміле ведення програ-мою, а зокрема за його власні високомистецькі ви-ступи.
На кінець програми ви-ступив з подякою „Ослав'я-нам” автор цих рядків, а малі красуні — Моніка і Аня Бабяки з Обіруну вру-чили „Ослав'янам” чудову китицю цвітів. Він їх й вітав в імені Українського Наро-дного Союзу (спонсора ви-ступів по ЗСА цього ансам-блю), та в імені цілої грома-ди міста Сиракузи та око-лиці. Висловлено велике признання мистцям за їх чималі досягн в ділянці пле-кання фольклорного мисте-цтва, української культури взагалі, за їх великий вияв уваги і пошани до україн-ської мови, зокрема у зв'язку із цим роком Шевченково-го 175-ліття та за їх відданість і завзяття у змагу за існу-вання українства у Польщі. Приїзд „Ослав'ян” до нас в час святкування Воскресіння Христового, 175-ліття юві-

У світлу пам'ять д-ра О. Радивиля

Незабаром мине два ро-ки, як відійшов від нас у Вічність д-р Олександр Радивил, колишній лікар у Нижнєві коло Станиславо-ва, а потім анестезіолог в Чикаго і Раффорді, Іллі-ной. Народився він в 1903 р. в Калуші в сім'ї правника Івана і Йозефіни (Данда) Радивилів. Середню освіту одержав в Українській дер-жавній гімназії в Станисла-вові, де його батько за Ав-стрії був суддею.

Св. п. О. Радивил

Медицинські студії закінчив у Львівському університеті в 1935 р. Д-р Радивил відбув свою шпитальну практику в Станиславові, а потім від-чинив лікарську ординацію в Нижнєві коло Станисла-вова, яку провадив до вибу-ху Другої світової війни.

В 1939 р. виїхав він з бра-том на Захід та працював у Лодзі. Тут одружився з Марією Лукасевич, яку знав ще з Нижнєва, де її батько був управителем 7-класової школи. З нею потім мав дві дочки Зірку й Орісю.

В 1943 р. д-р Радивил був покликаний як військовий лікар до Української Дивізії „Галичина”, з якою прой-шов всі воєнні дії та два роки полону в Нойгамері.

По звільненні з полону працював лікарем в пере-селеному таборі в Асбург-зі, а в 1951 р. емігрував до Америки та поселився з

родиною в Чикаго. Тут зго-дом відбув свій інтерншп та трирічну резидентуру ванес-тезіології.

Після зложення ностри-фікаційних іспитів у Вирджі-нії (1958) і Чикаго д-р Ра-дивил працював анестезіо-логом.

В 1979 р. відійшов він на заслужену емеритуру. Д-р Радивил був членом кіль-кох американських меди-чних товариств та Українсь-кого Лікарського Т-ва в Чикаго і, по можності, брав участь в лікарських сход-нах, з'їздах і бенкетах.

Помер 30-ого травня 1987 року та залишив в смутку дружину Марусю і дві доні Зірку і Орісю з родинами.

Д-р Павло Пундій

Увага!! Увага!!
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Земляків Стрийщини
відбудуться в суботу, 22-го квітня 1989 року
в домі Наукового Т-ва ім. Шевченка (НТШ) в Нью-Йорку, Н. Й.
при 63 Четверта Авеню
Початок Зборів о год. 10-й ранку
ЗЕМЛЯКІВ СТРИЙЩИНИ ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТІ ЗАПРОШУЄ
КОМІТЕТ СТРИЙЩИНИ

За посередництва ГЕНРІ МІХАЛЬСЬКОГО
УКРАЇНСЬКИЙ АНСАМБЛЬ ПІСНІ І ТАНКУ
ОСЛАВ'ЯНИ
КОНЦЕРТОВЕ ТУРНЕ по ЗСА І КАНАДІ
що його спонсорує
Український Народний Союз і Комітет Українців Канади

ВАШІНГТОН, Д. К. — Четвер, 6-го квітня, 7:30 веч.
Archbishop Carroll H.S. Aud., 4300 Harewood Rd. NE
ЮНІОН, Н. Дж. — П'ятниця, 7-го квітня, 7:30 веч.
Burnet Junior H.S. Aud., Caldwell Avenue and Morris Avenue
ФІЛАДЕЛЬФІЯ, Па. — Субота, 8-го квітня, 7-ма веч.
Northeast H.S. Aud., Cottman and Algon Street
НЬО ЙОРК, Н. Й. — Неділя, 9-го квітня, 2:30 по пол.
Hunter College Aud., 69 St. (bet. Lexington and Park)
КЛИФТОН, Н. Дж. — Неділя, 9-го квітня, 7:30 веч.
Senior H.S. Aud., 333 Colfax Avenue
КЕРГОНКСОН, Н. Й. — Вівторок, 11-го квітня, 7:30 веч.
Soyuzivka — Ukr. Nat'l Assoc. Estate, Foordmore Rd.
ПОТТСВІЛЛ, Па. — Середа, 12-го квітня, 7-ма веч.
Academic Center, 1501 Laurel
С. БАВНД БРУК, Н. Дж. — Четвер, 13-го квітня, 7:30 веч.
Дім Української Культури, 135 Davidson Avenue
ЙОНКЕРС, Н. Й. — П'ятниця, 14-го квітня, 7:30 веч.
Saunders H.S. Aud., 145 Palmer Rd.
БОСТОН, Масс. — Субота, 15-го квітня, 7:30 веч.
Kresge Aud. — M.I.T. (Cambridge), Mass. Avenue
ГАРТФОРД, Конн. — Неділя, 16-го квітня, 3-тя по пол.
Bulkeley H.S. Aud., 300 Wethersfield Avenue
РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Вівторок, 18-го квітня, 7:30 веч.
Eastridge H.S. Aud., 2350 E. Ridge Rd.
БАФФАЛО, Н. Й. — Середа, 19-го квітня, 7-ма веч.
McKinley H.S. Aud., 1500 Elmwood Avenue
ОШАВА, Онт. — Четвер, 20-го квітня, 7-ма веч.
St. George's Heritage Center, 38 Jackson Avenue
САДБУРИ, Онт. — П'ятниця, 21-го квітня, 7:00 веч.
United Steel Workers of America Aud., 92 Frood Rd.
ГАМИЛТОН, Онт. — Субота, 22-го квітня, 7:30 веч.
Delta Secondary School Aud., 1284 Maine St. E.
ТОРОНТО, Онт. — Неділя, 23-го квітня, 3-тя і 7-ма веч.
Convention Centre Theatre, 255 Front Street W.

Квитки до набуття в українських крамницях і при касі.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ МАДЯРСЬКІ газети повідомили про переселення гробу колишнього прем'єр-міністра Мадярщини під час революції в 1956 році Імре Надя і чотирьох його найближчих співробітників на більш престижну секцію цвинтаря в Будапешті. Переховання тіл, тобто новий похорон Надя, відбудеться 16-го червня ц.р., в 31-шу річницю вбивства прем'єра і його співробітників. Закордонні кореспонденти думають, що в похоро-нах візьме участь велике число мадярів та представництва з цілої країни.

Філія Українського Католицького
Університету в Чикаго
владштує
в суботу, 8-го квітня 1989 року
АКАДЕМІЧНИЙ ВЕЧІР
на відзначення 175-ліття народження
ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
в ПРОГРАМІ ДОПОВІДІ:
„Актуальність Шевченка в сучасному світі”
проф. Тома Бірд, Нью-Йоркський Університет
(англ. мовою)
„Шевченко і духовна ситуація в Україні”
д-р Микола Жулинський, Інститут Літератури
ім. Шевченка (Київ)
Після доповідей — товариська зустріч з доповідачами і
прийняття, влаштоване 6-им Відділом Союзу Українок
Америци.
Початок о год. 6-й веч.
у великій аудиторії
Культурного Осередку свв. Володимира й Ольги

Карпатський Союз, Об'єднання
Закарпатських Українців
при співпраці
Комітету Об'єднаних Українсько-
Американських Організацій
Метрополії Нью-Йорку
— влаштує —
СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ
для відзначення 50-ліття
проголошення незалежності
КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ
в залі школи св. Юра, 216 Схід 6-та вул., Нью-Йорк
в неділю, 16-го квітня 1989 р. о год. 2-й по пол.
В ПРОГРАМІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ
Вступне слово д-р Вікторія Шандор
Святове слово проф. д-р Іван Головінський
Мішаний хор „Думка” дир. Семен Комірін
Сопрано соліст Лариса Магун-Гурин
Баритон соліст Микола Голодач
Ольга Шафаровська-Рудик рецензія
В дусі соборності всіх земель України просимо все Україн-ське Громадянство міста Нью-Йорку й околиць до численної участі.
Даток \$5.00 СВЯТОЧНИЙ КОМІТЕТ

Зокрема належить щир-ра подяка всім тим родинам, які порозбирали поміж себе дорогих гостей і примі-стили їх по своїх гостинних хатах на переночування, дали їм можливість нас кра-ще пізнати та виявили їм нашу вдячність за їх небуде-нні труди, нашу пошану і любов, додаючи їм ще біль-шої наснаги до праці для добра української нації.

Кінцеві теплі слова виго-лосили голова УСКТ мгр Є. Кохан, маестро Є. Моги-ла та Б. Сюдрик.

На кінець залишається ще підкреслити, що „Осла-в'яни” доповнили образ фольклорного мистецтва сучасної, знешеної, обра-деної української Лемків-щини, який нам передала „Лемковина” в час її пере-бування ту між нами. Є надія, що провідники обох цих високоартістичних мисте-цьких ансамблів на майбут-не будуть із собою ближче співпрацювати, ділитися завданнями згідно із їх ре-альними можливостями. З другої ж сторони, факт є, що „Ослав'яни” є дітьми Лемківщини, яка знаходит-ся може чи не в найтрагіч-нішому положенні з усіх українських поселень в ці-лому світі. Тому саме вони, із свого власного „подвіря”, повинні присвятити їй біль-ше уваги, за неї більше об-стоювати. На нашу думку „Ослав'яни” зовсім вигля-дали б далекіше і ефек-товніше, якщо вони висту-пали б в команецьких стро-ях.

Є історичний переказ, що після того як Ярослав Муд-рий переміг ляхів над річ-кою на Лемківщині, сказав: „Ось Слава”, від чого піш-ла і її назва „Ослава”. Ось слава і вам „Ослав'яни”!

Вечір закінчено громо-вим „Христос Воскрес” та українським національним гімном.

Страшний...

Закінчення зі стор. 2.

Останньо прийшла біле-нька, мов голуб, душа, не-дочуваючи трошки на праве вухо.

— Що доброго ти зроби-ла, скажи, сповідайся, го-вори правду. Душа мовча-ла, бо не мала чим похвали-тися.

— А милостину чи ти давала?

— Всь гонорар від „Сво-боди” роздала бідним.

— А кому, — спитав Гос-подь, і наставив цікаве вухо.

— О, Боже! Я не могу сказати, бо що дає правниця, хай не знає лівця!

— Що корисного ще зробила, християнська ду-ше?

— Нічого більше, абсо-лютно нічого, відповіла ду-ша.

Тоді Господь подивився на небесний комп'ютер, що працює невпинно від створення світу. В цю мить за-сіяло його обличчя, розпо-годилося чоло, і все Єство Його засяло безмірною, щасливою радістю.

— Ти забула свою найбі-льшу заслугу, і в цьому році найважливішу справу. Ти навчила свою дитину укра-їнської мови.

І з'явилися ангели світло-сайні, й понесли оту душу на землю доживати її кон-чини...

В ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
БАТЬКА
бл. п.
Проф. ВОЛОДИМИРА
ВОВЧКО-
КУЛЬЧИЦЬКОГО
складаю:
\$200.00 на фонд Сестер Василіянок
\$200.00 на Собор Пресв. Родни у Вашингтоні
ЛІДА КУЛЬЧИЦЬКА ГІФФЕР

В П'ЯНАДЦЯТУ СМУРНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
СВ. П.
ІВАНА МИКИТИНА
9-го квітня 1974 р.
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
9-го квітня 1989 року
в церкві св. Євф. Йосафата в Трентоні, Н. Дж.,
о год. 10-й рано та
в церкві Непорочного Зачаття Діви Марії в Лос
Анджелес, Кал.
Простяг згадати пам'ять Покійного в своїх молитвах
ВАСИЛІНА — вдова
та сини — БОГДАН і ІВАН Ю. з родинами

ОМУС — Об'єднання Мистців
Української Сцени
Пройняті глибоким смутком, жалем, ділимось печальною вісткою з громадянством, акторами, діячами театального мистецтва, друзями, знайомими й усіми, які люблять українську сцену, що у вівторок, 28-го березня 1989 р. неждано й несподівано помер на розріз серця наш друг

СВ. П.
Володимир Довганюк
актор, режисер і керівник Драматичного Ансамблю
„Заграва” в Торонто, Канада.
Хай пам'ять про Нього залишиться назавжди серед нас усіх!
Управа і члени ОМУС

Ділимось сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що в суботу, 1-го квітня 1989 р. по довігй недужі відійшла у Вічність наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ
бл. п.
АННА ПИЛИП
ОЗОРОВСЬКА
родж. в Дзіндранові, 28-го грудня 1919 р.
ПОХОРОН відбудує за церкв свв. Петра і Павла в Джерзі Сіті, Н. Дж. у вівторок, 4-го квітня 1989 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Горем прибиті:
ІВАН — чоловік
ОЛЬГА — дочка
ІВАН — син
ОМЕЛЯН — зять
ДЖЕН — невістка
ШОНА, МИХАЙЛО, ТАНЯ і НІНА — внуки

повстанців командуванням Візантійської армії". — Ред.

Митрополит...

(Закінчення зі стор. 1)

васального собору, про яку то конче́нність Митрополит Мстислав писав понад пів року тому до всіх православних патріархів і первоієрархів автокефальних і автономних Православних Церков.

Ці дві зустрічі і розмови, які сказав Владика Мстислав, стали для нього величчю нагородою за всі труднощі і невідгоди подорожування у відмінних кліматичних умовах. Ці зустрічі, які ствердив Владика, були глибококозмістовні, вони виявили радісний факт, а саме — Церква-страдниця поза Україною, у вільному світі, здобула вже в системі всього вселенського православ'я почесне місце і належну їй пошану.

TRADITIONAL
UKRAINIAN
COOKERY

by Savella Stechishin.

TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY
by Savella Stechishin
(Handling and postage charges
included) — \$20.00.
New Jersey residents
add 6% sales tax

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED

Обслуга ЦИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Бавнд
Брукс і перенесенням тілних
Останків з різних країн
світу

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на
цивинтарях св. Андія в Бавнд
Брукс, св. Духа в Гемптонбур-
гу, та інших
ВІДОМА СОЛІДНА
ФІРМА

Cypress Hills Monuments

Власник — українець
ВОЛОДИМИР
БІЛАНСЬКИЙ

К. М. КАРДОВИЧ
О. ЛОБАЧЕВСЬКА

800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (718) 277-2332

Відкрити кожного дня, з субо-
ти вклюдно, від 9. 5 до noon, в
неділю від 10. 4 до noon.

На бажання і для вигоди клієн-
тів радо заведемо до Вашого
дому з проєктами й порадами.